

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.32. Persecutio in Oriente. S. Stephanus Auxentianus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

Sæcul. VIII. ut commode habitent, & hic permaneant,
A.C. 761. usque dum cantandi in Ecclesia artem
Cod. Carol. plene didicerint. In alia Epistola dicit:
ep. 25. embol. Mittimus vobis omnes libros, quos invi-
nire potuimus, videlicet Antiphonale, Re-
sponsoria, Dialecticam Aristotelis, Li-
bro S. Dionysii Areopagitæ, Geom-
triæ, Orthographiam, Grammaticam,
omnia Græce scripta, & horologium no-
cturnum, id est, tale quod solis lumine
non indigebat, sive rotulis sicut horolo-
gia nostra, sive aqua moveretur, vel e-
tiam arenula delabente constaret, qua-
les antiquæ clepsydræ erant.

§. XXXII.

*Persecutio in Oriente. S. Stephanus
Auxentianus.*

Interim Constantinus Imperator Catho-
 licos sacrarum imaginum causa perse-
 qui non cessabat, præprimis Monachos,
 Theoph. an. quos Amneomotettoi, id est, faciem a-
21. p. 363. bominabilem, & ne quidem hominum
memoria dignam esse dicebat. Anno
 Regni sui vigesimo primo, IESU Christi
 septingentesimo sexagesimo primo fla-
 gris concidi usque ad necem jussit An-
 drewam Monachum celebrem, cognomen-
 to Calybitam, seu Cretensem, qui Im-
 peratori impietatem suam exprobrabat,
 eumque alterum Valentem, alterum Ju-
 lianum Apostatam, appellabat. Andreas
 passus

passus est in Circo S. Mamæ extra urbem, Sæcul. VIII.
jussitque Imperator corpus ejus in mare ^{A. C. 761.}
projici. At piæ ipsius sorores ablatum ^{Cang. C.P.}
in quodam loco *Chrysis* dicto, unde & *Lib. II. p.*
ipſi nomen hæſit, sepelierunt. ^{107. n. 16.}

Ecclesia ejus memoriam decima fe- *Mart. Rom.*
ptima Octobris honorat. *17. Octobr.*

Sub idem tempus cum fama S. Ste- ^{vit. S. Steph.}
phani Abbatis in Monte Auxentiano ad ^{to. I. annal.}
Imperatorem pervenisset, misit ad eum *gr. p.457.*
Patricium, nomine Callistum, cum man-
datis ejusmodi: *Dice ei meo nomine, quod*
pietatis ejus amator cum sim, jubeam
ipsum Definitioni Concilii nostri subscri-
bere. Præterea Dactylos, ficus, & quæ-
dam alia edulia monasticæ professioni con-
venientia ad eum defer. Callisto, quod
sibi imperatum fuerat, facienti Stephanus
respondit: *Domine mi! Definitioni*
Conciliabuli bujus, Doctrinam Hæreti-
cam proponentis, subscribere nequeo, nec
Prophetæ maledictionem in me provoca-
re volo, si dulce esse dicerem, quod est a-
marum. Pro adoratione Sanctorum i-
magine mori paratus sum, & Impera-
torem Hæresiarcham, qui eas rejicere au-
sus est, contemno. Tum dextram in pu-
gnum contrahens adjecit: Etsi plus
sanguinis mibi non superesset, quam
quantum bæc vola caperet, totum pro
JEsu Christi imagine profundere cu-
pio. Alimenta vero, quæ misit, ad eun-
dem

p.458.

If.5.20.

Sæcul. VIII.
A.C. 763.

Psal. 140. 5.

p. 432.

p. 435.

Matth. 7. 14.

p. 459.

dem reporta; oleum enim peccatoris non impinguet caput meum.

Imperator tantæ audaciæ responso ad iracundiam incitatus Patricium additis militibus illuc remittit cum mandato Stephanum e sua Cellula abstraheret, & ad Monasterium inferius deductum custodiret, donec nunciari juberet, quid de ipso decrevisset. Erat autem S. Stephani Cellula angusta caverna in vertice petræ, cubitum unum & dimidium longa, & duos alta. Qua autem Orientem spectat, loculum foderat, in quo orabat, sed tam humilem, ut non nisi inclinato corpore ibi esse posset. Reliqua pars hujus specus sine tecto erat, poteratque verius sepulchrum quam Cella dici. Discipulis suis interrogantibus, cur locum sibi angustissimum parasset;

respondit: *Arcta via est, quæ dicit ad vitam.* Ibi igitur Vir Sanctus solis ardoribus, hyemisque rigori expositus durabat. Vestimentum erat tunica pellicea, quam catena ferrea decussata ab humeris usque ad renes, ubi clavis conexa erat cingulo ferreo, rursusque alteri sub axillis, circuibat.

Milites ad hanc Cellulam pervenientes inde Virum Sanctum eruunt, portantque; nam, cum semper in illo specu perseveraret, curvata pertinaciter erant genua, quæ nec erigere poterat nec mo-

vere.

vere. Præterea continua abstinentia Sæcul. VIII.
 vires omnes exhauserat. Itaque milites novo spectaculo attoniti & commiseratione moti e terra junctis viribus levant, monent, ut manus humeris ipsum imponeret, & ipsi genua infirmi sustentant. Ita ad cæmeterium Auxentianum deferunt, & cum suis Monachis includunt. Ipsi ad portam excubant, Imperatoris mandata expectantes. Interim S. Stephanus cum Monachis orationem decantabat hujusmodi: *Sanctam imaginem tuam, Domine! adoramus.* Et deinde aliam: *Incidi in latrones cogitationum mearum, qui me spoliauerunt.* Volebat dicere, quod e quiete sua excitus, & a dulcedine contemplationis fuisse abstactus. Hæc audientes Excubitores dicebant: *Reverabi Monachi, dum innoxii male habentur, merito nos latronibus æquiparant.* S. Stephanus & socii ejus ita inclusi sex dies sine cibo perseverarunt; at die septimo adest alius miles ab Imperatore missus, qui Virum Sanctum in suam Cellulam reduxit. Quippe Constantinus cogebatur expeditionem suscipere in Scythes, id est, in Bulgaros, qui mense Junio anno Constantini vigesimo secundo, Indictione prima, seu anno septingentesimo sexagesimo tertio Romanos lassessere cœperunt. Milites abitu-
 ri se S. Stephani precibus commendarunt. *Theoph. p. 364.*

§.XXXIII.